

«ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΧΟΡΕΥΟΥΝ ΜΕΣΑ ΣΟΥ ΠΡΟΤΟΥ ΥΠΑΡΞΟΥΝ»

**Παρουσιάστηκε στο Ηράκλειο στο κατάστημα δίσκων
«Αεράκης» η πρώτη δισκογραφική δουλειά του Γιώργου
Σταυρακάκη με τίτλο «Ρεσάλτο».
Τα τραγούδια του δίσκου γράφτηκαν την περίοδο '92-'96 και
κινούνται στο χώρο της ελληνικής μπαλάντας**

[Συνέντευξη στην Εφημερίδα «Η ΑΛΛΑΓΗ» (26/6/1997)]

Πρόκειται για δέκα «ερωτικά» τραγούδια «χαμηλών τόνων» με σημείο αναφοράς την ελληνική επαρχία, ισορροπώντας ανάμεσα στο σύγχρονο ελληνικό τραγούδι και σε δυτικές αρμονικές φόρμες.

Ο λόγος περισσότερο ποιητικός παρά στιχουργικός, χωρίς υπερβολές και ακρότητες, στέκεται ανάμεσα στο ονειρικό και στο πραγματικό προσπαθώντας να φωτίσει τις σκοτεινές πλευρές των πραγμάτων και των προσώπων που μας περιβάλλουν.

Εμείς συναντήσαμε τον Γιώργο και είχαμε μια πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση μαζί του, για τη δουλειά του αλλά και τα μουσικά πράγματα στην Ελλάδα γενικότερα.

Γιώργο, δέκα ερωτικά τραγούδια που υπάρχουν στο δίσκο ισορροπούν ανάμεσα στο σύγχρονο ελληνικό τραγούδι και σε δυτικές αρμονικές φόρμες. Πώς προσδιορίζονται αυτές;

Το ελληνικό τραγούδι και η ελληνική μουσική ακουμπούν πάνω σε συγκεκριμένους δρόμους. Αυτό την κάνει να ξεχωρίζει από τις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες οι οποίες φτιάχνουν την μουσική τους ακουμπώντας περισσότερο πάνω στους δικούς τους κλασικούς και παραδοσιακούς δρόμους. Σε κάθε περίπτωση υπάρχει μία συγκεκριμένη διαδοχή συγχορδιών η οποία καθορίζει και την αρμονία της μουσικής. Οι δικές μου φόρμες ακουμπούν περισσότερο στη Δύση γι' αυτό κάνω λόγο για δυτικότερες μπαλάντες. Αλλά στο βάθος τα τραγούδια είναι καθαρά ελληνικά με ελληνικές διαδρομές και γνώριμα ηχοχρώματα.

Ποιους τραγουδοποιούς θαυμάζεις;

Μ' αρέσει ο Leonard Koen, ο Chris De Berg, ο Sting. Από Έλληνες, ο Τσακνής, ο Μάλαμας και πολλοί άλλοι.

Τι είναι όμως μια μπαλάντα;

Ο Έλληνας θεωρεί ότι οτιδήποτε είναι χαμηλών τόνων είναι και μπαλάντα. Δεν είναι όμως έτσι. Μπαλάντα είναι το είδος της μουσικής ή της ποίησης που περιγράφει μια ιστορία. Είναι περιγραφικό τραγούδι.

Ποια η γνώμη σου για τις ζωντανές εμφανίσεις;

Εξαρτάται σε ποιο μουσικό χώρο κινείσαι. Εγώ πιστεύω ότι από τη στιγμή που μια δουλειά δισκογραφείται πρέπει να γίνει κι ένας κύκλος ζωντανών

εμφανίσεων, προκειμένου το κοινό να έρχεται σε άμεση επαφή με τον καλλιτέχνη γιατί αυτή η σχέση πρέπει να είναι αμφίδρομη. Έχει μεγάλη διαφορά ν' ακούς τραγούδια από έναν δίσκο απ' το να τα τραγουδάς στον ίδιο χώρο μαζί με τον καλλιτέχνη. Εγώ θεωρώ ότι και οι ζωντανές εμφανίσεις πρέπει να έχουν τον χρόνο και τον τόπο τους για να έχουν την αξία τους.

Πώς γεννιέται ένα τραγούδι;

Υπάρχουν κάποιες εικόνες και κινήσεις οι οποίες μ' έναν ιδιαίτερο τρόπο φωτογραφίζονται και μένουν μέσα σου για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα. Κάποια στιγμή αυτά τα πράγματα από μόνα τους αναζητούν το κανάλι από το οποίο θα δραπέτεύσουν. Από εκεί και πέρα το μόνο πράγμα που μπορεί να κάνεις είναι να βάλεις ένα ωράριο εργασίας. Στην ουσία λοιπόν τα τραγούδια χορεύουν μέσα σου πολύ πριν υπάρξουν.

Πώς θα περιέγραφες τη δουλειά σου;

Ανήκω στο χώρο της τραγουδοποιίας, έναν χώρο στον οποίο ο καλλιτέχνης υπογράφει στίχους, μουσική και ερμηνεία. Αυτό δεν συνέβαινε παλιά στην Ελλάδα γιατί είχαμε το τρίπτυχο συνθέτης, στιχουργός, εκτελεστής. Το πράγμα αυτό κουβαλούσε μια στατικότητα. Τα τελευταία χρόνια δραστηριοποιείται η σχολή των τραγουδοποιών κάτι που συμβαίνει εδώ και αρκετά χρόνια στην Ευρώπη. Έτσι προχωράει πια το ελληνικό τραγούδι. Στα πλαίσια αυτής της κίνησης είναι και η δική μου δουλειά. Μια προσπάθεια να μελοποιήσω και να περιγράψω καταστάσεις που παρουσιάζονται στην καθημερινότητα μ' έναν προσωπικό τρόπο.

Πώς θα χαρακτήριζες τα τραγούδια σου;

Πρόκειται για τραγούδια που περιστρέφονται διαρκώς γύρω από το επαρχιακό τοπίο. Δηλαδή είναι εικόνες που παρουσιάζονται πολύ πιο έντονα σε μια επαρχιακή πόλη χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν βρίσκεις μέσα πολλά κοινά στοιχεία με άλλες μεγάλες πόλεις όπως η Αθήνα. Ας μην ξεχνάμε ότι τα τραγούδια αυτά γράφτηκαν στο Ηράκλειο.

Πώς είναι η ζωή στην επαρχία για έναν καλλιτέχνη;

Υπάρχει ένα πνίξιμο, με την έννοια ότι δεν μπορείς να πας πράγματα παραπέρα. Η ζωή στην επαρχία και λόγω ρυθμών κουβαλά μια στασιμότητα από την οποία δεν μπορεί να ξεφύγει και ο άνθρωπος ο οποίος εκ των πραγμάτων διαχωρίζει τη θέση του γιατί έχει τη δυνατότητα να βλέπει διαφορετικά τα πράγματα. Δηλαδή κάποιες στιγμές ανακαλύπτει ότι εξαντλείται. Αυτό είναι το μείον της επαρχίας σε σχέση με την Αθήνα. Εκεί υπάρχουν οι χώροι για να εκφραστείς, να παίξεις, υπάρχει ένα μεγαλύτερο κοινό το οποίο εναλλάσσεται και εσύ πάντα διατηρείς το ενδιαφέρον σου γι' αυτά που κάνεις.

Η Ελλάδα είναι μια ιδιόμορφη χώρα λόγω της γεωγραφίας της. Και ειδικά τα νησιά είναι πολύ αποκομμένα. Κάποιος που ζει στην Πάτρα ή τη Λάρισα μπορεί να έχει ευκολότερη πρόσβαση στην πρωτεύουσα.

Εδώ όμως υπάρχουν για παράδειγμα και απαγορευτικά πλοίων...

Ποια ερεθίσματα αποτέλεσαν το υπόβαθρό σου ως τραγουδοποιό;

Δε νομίζω ότι υπάρχουν συγκεκριμένα. Από τότε που μεγάλωσα αισθανόμουν την ανάγκη ν' ασχοληθώ με τη μουσική. Από εκεί και πέρα το να φτιάξω δικά μου πράγματα ήταν θέμα χρόνου και ανάγκης.

Είχα κλείσει έναν κύκλο τραγουδώντας τραγούδια άλλων καλλιτεχνών και κάποια στιγμή θεώρησα ότι ήρθε η στιγμή να φτιάξω κάποια δικά μου πράγματα. Όχι τόσο για να προσθέσω κάτι παραπάνω στην ελληνική δισκογραφία, αλλά γιατί όλη αυτή η ιστορία έχει και έναν πρακτικό χαρακτήρα. Με βοηθάει να ξεπερνάω την αμηχανία μου και μαζί να συνεχίζω ένα παιδικό παιχνίδι που είχε αρχίσει πολλά χρόνια πριν. Στην ουσία ψάχνεις να βρεις ένα κοινό που θα θελήσει να παίξει με τους δικούς σου όρους.

Πώς επέλεξες αυτό το είδος της μουσικής;

Αυτό δεν το επιλέγεις, εντάσσεται μέσα στη γενικότερη στάση ζωής σου, δηλαδή ποιος είσαι σαν χαρακτήρας, πώς αντιλαμβάνεσαι τα πράγματα.

Ποια είναι η άποψή σου για το σύγχρονο ελληνικό τραγούδι;

Ξέρουμε πολύ καλά πως η Ελλάδα πατάει με το ένα πόδι στην Ανατολή και με το άλλο στη Δύση. Αυτό είναι κάτι πολύ σημαντικό για μας γιατί το γεγονός ότι έχουμε μια πλούσια μουσική παράδοση και σπάνια ηχοχρώματα θα μπορούσε να μας έχει δώσει ένα σημαντικό ρόλο στη μουσική αγορά της Ευρώπης. Και αυτό έγινε κατά καιρούς από μεγάλους συνθέτες και τραγουδοποιούς. Τα τελευταία όμως δέκα χρόνια βλέπω ότι η Ελλάδα έχει ξεχάσει το δυτικό κομμάτι της γεωγραφίας της και μπαλαντζάρει επικίνδυνα προς Ανατολάς. Φτιάχνονται λοιπόν πράγματα και συνδυάζονται με τέτοιο τρόπο ώστε να μπορεί ο άλλος να ξεσπάσει χορεύοντας. Αλλά αυτό στην ουσία δε νομίζω ότι εξυπηρετεί το ελληνικό τραγούδι, αλλά άλλες καταστάσεις που πολύ απέχουν από τη μουσική δημιουργία.

Τώρα τα πλάνα πέφτουν τόσο γρήγορα που δεν μπορείς καν να τα παρακολουθήσεις. Μαζί τους συμπαρασύρουν πραγματικά διαμάντια και το άσχημο είναι ότι ίσως να μην μας δοθεί ποτέ η δυνατότητα να τα ξανακούσουμε.

Νομίζω ότι αυτή η κατάσταση δεν θα κρατήσει πολύ. Θα ξεκαθαρίσει το τοπίο σε δύο τρία χρόνια και θα βγουν στην επιφάνεια πολύ ωραία πράγματα.

Η προσπάθεια δημιουργίας της Μουσικής Σκηνής «Τρομπόνι» ήταν και είναι μια σημαντική πρόταση για το Ηράκλειο. Πες μου δυο λόγια γι' αυτήν.

Πριν από τη Μουσική Σκηνή «Τρομπόνι» στο Ηράκλειο δεν υπήρχε ένας ανάλογος χώρος. Έγιναν μετακλήσεις καλλιτεχνών από όλη την Ελλάδα με πολύ κόπο και υψηλό κόστος. Όλα αυτά τα χρόνια ήταν δύσκολα για το «Τρομπόνι» αλλά τουλάχιστον πολύ ευχάριστα για την καλλιτεχνική κίνηση στην πόλη μας. Ένα παράπονο μόνο θα 'θελα να εκφράσω. Όταν η κατάσταση έφτασε στο απροχώρητο, αποτάθηκα σε ανθρώπους και εταιρίες με οικονομική επιφάνεια, προκειμένου μ' ένα μικρό ποσό να βοηθήσουν στα έξοδα των καλλιτεχνών με τα ανάλογα ανταλλάγματα.

Δεν βρέθηκε όμως κανείς να το κάνει.